

4p

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEP R I K L A U S O M A L I E T U V A

(INDEPENDENT LITHUANIA)

Kanados Lietuvių Kultūrinio Gyvenimo žurnalas.

Nr. 37 - 38 Montreal, Birž. ir Liepos mėn., 1945 metų.

Už išlaisvinimą Lietuvos!	For Liberation of Lithuania!
Už ištikimybę Kanadai!	For Loyalty to Canada!
Už Santarvės Pergelę!	For the Victory of the Allies!

Leidžia Kanados
Lietuvių Taryba
Montréalė

Prenumerata Metams:	Yearly Subscription Rates:
Kanadoje.....\$1.00	Canada.....\$1.00
Užsieny.....\$1.50	Other Countries.....\$1.50

Redakcijos Antrašas

6642 Third Ave., Rosemount,
Montreal 36, Quebec,
Canada.

RedaktoriusJonas Yla.

SVARBUS PRANEŠIMAS!

Baigiantis vasaros karščiams, Montrealo lietuviai visuomet mėgsta kur nors susieiti į gražią svetainę ir tarpe savo tautiečių linksmų dainų pasidainuoti, smagių šokių pašokti ir prie geriausiai paruoštų užkandžių, bonkute-kita išgerti...

Tokia tai linksma pramoga įvyksta šio mėnesio 26 diena (Rugpiūčio-August) lygiai 3:00 val. po piet į Citizen's Club, 157 - 5th, Ave., Ville LaSalle.

Š I A

D I D E L Ė

PUOTA

(V A K A R I E N Ė)

RENGIA

K. L. Taryba, kuri maloniai visus kviečia dalyvauti ir kartu bendrai linksmam praleisti laiką.

Bet visko, dar šioje vakarieniėje dalyvauja plačiai pasižymėjęs visuomeninkas iš kitos lietuvių kolonijos, kuris tars trumpą žodį į susirinkusiuosius.

Lietuvi! Ko-ne-ko, bet šių vaišių, tai jau tikrai neapleisk neatėjęs.

IŽANGA: \$ 1.25.

K. L. Taryba.

NAUJIEJI SAVANORA

Yra toks paprastas gyvenimiškas dėsnis, kad stiprus silpnam, didelis mažam niekuomet negali būti visai nuosirdus draugas. Tatai nesunku iš dalies ir pateisinti. Kiekvienas žmogus trokšta gerai gyventi, todėl jis atkakliai siekia prasiskinti sau kelią į jo pasistatytuosius tikslus; taip pat jo interesus pasalinti nuo savo kelio ir visas kliūtis. Akmenį jis nuspirs, krumą išraus, o užskersavusi jam taką silpnesnį žmogų jis turi įveikti dar kitokiais būdais. Tie būdai nuo amžių buvo, yra ir bus kieti, žiaurus, o dažnai net gi kruvini.

Civilizuotose ir kultūringose valstybėse tas kovos dėl būties priemonės žmones svelnina įstatymais. Čia visuomet esti arbitras, kuris turi pakankamai priemonių egoistams sumazinti savimylą, užstoti silpnesnius ir visų tautos žmonių gyvenimą nukreipti, kiek tai įmanoma, teisingumo ir tikslingumo linkme. Tas arbitras yra valstybės valdžia.

Visai kitaip klostosi reikalai tarp atskirų valstybių. Nebuvo, nėra ir gal dar ilgai nebus teisingojo tarpininko, kuris pajegtų grynojo žmoniskumo pagrindais derinti atskirų valstybių interesus ar siekimus. Visi mėginimai išgelbėti pasaulį nuo tautų vienu kitoms neapykantos, nuo didžiųjų valstybių nuolatinio agresingumo mažoms, pasibaigdavo tik kilniais žodžiais ir gražiai surasytomis sutartimis, kurios tinkama proga vėl sudraskomos į skutelius. Stipresnės, gausingesnės tautos amžinai rengiasi iškelti kruvinas vaises silpnesnėms tautoms, didžiosios valstybės nepraleidžia progos pavergti mažesnių. Raminančių išimčių veltui ieskotume. Jų beveik nėra. Ir ne tik Europoje, kuri garsi begaliniais karais, tauta prieš tautą atkakliai galanda kalavijus. Atsiet, visai žveriskomis priemonėmis ir tikrai nežmoniskais būdais užpuolikas kovoja "dėl savo būties..." Uzpultosios tautos būtis jam, žinoma, nerūpi.

Tokia yra tikrovė, nors ir skaudu, kad ją kuria ir paliko ko tik ne Dievu pasivadinęs civilizuotasis žmogus. Ne laukinis, kuris vadovaujasi dar gyvulio instinktu, bet tas, kuris davė Platoną, Vergilijų, Augustiną, Goetę, Kantą... Žmogus, kuris suvaldė gamtos jėgas, pastatydino dangoraižius, iškilo aukščiau paukščių į erdves ir surado žemės gelmėse paslėptus begalinius turtus.

O gal kitaip ir negalėjo būti?..

Kaip ten bebūtų, gyvenimo tikrovė yra juoda ir mes, mažos tautos vaikai, negalime jos nepaisyti. Mes norime gyventi, kaip ir didesnių tautų žmonės. Mes turime teisę turėti žemėje laisvą kampelį, kur galėtume niekieno nekliudomi ugdyti savo dvasinę ir medžiaginę gerovę. Todėl turime būti atkakliai pasiryžę šią savo teisę pareikšti bet kam ir bet kaip. O tas žemės kampelis, yra mūsų graži Tėvyne Lietuva. Iš to aiškėja, kad nei vienam lietuviui ir nei vienai lietuvei nevalia numoti ranka į visa tai, kas subiurusiame pasaulyje dedasi. Laisvė yra pirmoji sąlyga žmogui tobulėti ir kilti. Dėl to, ją, kaip savo gyvybę, turi ginti senas ir mazas, stiprus ir silpnas, visi ligi vieno, kas kaip ir kuo tik gali.

Su Lietuvos laisvės, kurią esame praradę, atgavimu glaudžiai susietas savanorių kūrėjų vardas. Tai vyresnioji mūsų nepriklausomybės kovų tiesioginių kovotojų karta. Jų pavyzdys yra toks ryškus ir didelis, kad jo nesekti būtų nedovanotinas apsileidimas. Kas turi eiti savanorių pramintais keliais? Į tokį klausimą tėra vienas atsakymas: tais keliais turi eiti visi. O tuos visus sudaro lietuviai ir lietuvės, kas tik gali varžoti bet kurias laisvės gynimo priemones.

Iš tikrųjų, kova dėl tautos gyvenimo ir neginčijamos jos teisės reikalauja visų tautos jėgų. Kur tokios visuotinės jėgų mobilizacijos dėl kurių nors priežasčių įvykdyti ir ilgai tęsti nepavyksta, ten skuba laukti ir nelaukti pavojai. Mūsų savanoriai kūrėjai savo testamente kurią jie sutvirtino didelėmis aukomis, sako: "Amžinai laisva Lietuva tebūnie visų lietuvių auksciausias siekimas, ir tesaugo Ją, kaip didžiausią brangenybę, visa tęstine lietuvių tauta visomis savo galiomis" Toliau, palietę tautų taiką, pirmieji kovotojai tame pačiame testamente sako: "Tautų taika - žmonijos idealas. Bet gi mažosios tautos pasaulio taikai negraso. Tuo tarpu jų pačių saugumui visuomet bus pavojaus, kol tautų tarpe taikos idealas netaps pasiekta realybe. Tatai liecia ir mūsų šalį. Dėl to, kiekvienas lietuvis ir kiekviena lietuvė turi būti visiškai paruošti savo valstybę laisvei ginti ir už ją mirti. Nuo lopsio ligi mokyklos teatlieka čia savo didžią pareigą Motina, mokykloje - mokytojas, o už mokyklos sienų - kultūrinės organizacijos." Šie svarūs žodžiai daug ką pasako. Jų prasmė ne aiškinti nereikia. Užgrūdinti pavojuose, patyrę skaudžių smūgių ir laimėjimo džiaugsmų, savanoriai kūrėjai tikrai žino, ko reikia tautai, kad ji galėtų visiškai pasinaudoti sunkių jų kovų už krasto laisvę rezultatais ir kad ta laisvė būtų stipri ir amžina.

Gyvybiniams tautos interesams saugoti bei ginti ir nepriklausomam Lietuvos gyvenimui išlaikyti šiandien mums reikalingi naujieji savanoriai. Ir tai visose mūsų laisvojo gyvenimo srityse.

Reikia žinoti, kad ne kuriais kitais motyvais atsirado ir Kana-dos Lietuvių Taryba. Tačiau su sielvartu tenka pasakyti, kad dar toli gražu ne visi lietuviai stoja į vieningą darbuotę su Taryba, o tai rodo kad mes dar ne visi suprantame, jog šiuo savo "pasyvumu" silpniname tuos pamatus, ant kurių patys stovime.

Kas gi ta savos Tėvynės ateitimi galētu nesirūpinti? Išgamu neturime taip jau daug, o jei jie ir randasi, tai su jų užgaidomis nevertėtu skaitytis, jie yra moraliniai tikrai istizę. Visiems dūriems lietuviams i Kanados Lietuvių Taryba keliai atviri, o tuo pačiu laiku atviri visi galimūmai prisidėti prie išvadavimo mūsų mielos Tėvynės is kruvinos vergijos jungo.

Tapkime Naujaisiais Savanoriais!

- Jonas K. -

TRIMITAI ŠAUKIA

O, brolučiai, o viengėčiai, šaukia trimitai,
Petis petin susiburkim tukstanciais, simtais.
Verkia kalnai ir kalneliai Lietuvos laukų,
Liūdi kloniai ir kloneliai priversti aukų.

Upių sraunūs vandenėliai pasriuė krauju,
Bėga, skuba prisiglausti prie miškų žalių.
Užia uosiai ir berzeliai linkdami raudoj,
Vėl tos pėdos, vėl tie smūgiai visoj Lietuvoj.

Čia apsųpęs okupantas miestus ir sodžius,
Kerta, žudo mūsų brolius, kaip girių medžius.
Mirti seja piktoų rankos i tautos geles,
Skęsta, skęsta mus zemele i asareles.

O, broluži, o viengenti, išgirsk trimitus;
Pats skubek i kovą drąsiai, kvieski ir kitus.

- Marija Aukštaitė -

PAMINKLAS MIELAJAM SŪNUI

Išėjai negrištamai, sūnai, karžygi, mano mielas.
 Aš linkstančiais pečiais vos jau pavelku kryžių!
 Susirūpinęs, susikrimtęs, dūzgia vaitoja vielos...
 Ir tavo kapas į mane kalba tolydžio:

"Ateik, tėvuži, ateis ir mama parimus prie tavęs...
 Ji už nieką neliks, neliks... - išsiilgau jos...
 Tik neverkit, aš gėlėmis šypsosiuos dėl jūs - nuo savęs,
 Bent rasų perlais apjuosiu rankeles mamos."

Ar tau, sūnau, pasiguosti, kad jau nubalome abu?...
 Kad jau ir žingsniai taip nepakeliamai lėti...
 Kad viską, viską jau mums išnešė su tavuoju grabu...
 Ir atsidarė kažkokia praraja plati.

Bet amžiną paminklą tau šiandien skiriu - savo širdį.
 Ir mama taip sakė kai dėstė tavo rūbus ...
 Mūsų kančių taure kietuoju marmuru užsipildė,
 Statome tau paminklą, nors ir vėjas grubus.

- Marija Aukštaitė. -

K O V A U Ž G E R O V Ė

Kiekvienas medis, kuriam nereikia kovoti sunkiai
Dėl saulės šviesos, oro, erdvės, ar tyro vandens,
Kuris sau stovi ramiai aikštelėj atviroj gana išdidžiai;
Kuriam yra gera maisto dirva niekas nekliudo jau augti, -

Niekad netampa galingu karalium tamsiųjų girių,
Bet auga ir nyksta veliau, kaip menkaverte gamtos prajova.

Panašiai ir žmogus, kuriam netenka grumtis su vargais, kliūtimis,
Kad atsiektų geresnę sau dalį gyvenime: moksle, apšvietoj,
Visuomenėj, doroje, ar sventume, kuriam viskas klojasi tarsi netyčia,
Kurio gausus talentai visgi dar suaudžia, po neisartu dirvonu veiklos,-

Niekad netaps ŽMONIŠKU ŽMOGUMI, ar visuomenei nauda,
Bet gyvena ir miršta kaip praeinanti grei pilkoji diena.

Tačiau naudingas rąstas - sienojus ne taip jau lengvai išauga miške:
Juo vejas smarkesnis, tuo medis girių išauga tvirtesnis, stipresnis,
Juo erdvės oras yra auksčiau, tuo liemenį turi storesnį, ilgesnį,
Juo viesulos, audros didesnės, tuo labiau jis tampa patvaresnis.

Kaip su šalčio, bei saulės, lietaus ir sniego galingu veikimu
Medyje, taip kovoje dėl gerovės žmoguje, - naudingesnė "medžia-
(ga" atsiranda.

Kur tik stovi tankūs miškai, ar visuomenėj žmogui kovos, kliūtys
vargai,
Ten randame mes didvyrius šaunius abiejų šių duotų pavyzdžių:
Jie snekasi drąsiai su padangių žvaigžlėmis, ar žmonijos viršunėmis,
Ir nulaulytos sakeles liemens, ar žmogaus didžios pergales kovų,

Irodo mums aiškiai tuos "vėjus, audras" gyvenime abiejų ...
Tai toks jau yra bendras likimo įstatymas kovos už gerovę
(medžių ir žmonių.

Kokių tat rusies tu pats esi, brangus brolau, ar sesute-lietuvi:
Ar išlepintas medis su daug nenaudingų sakų ir kreivų liemeniu,
Ar gyvenimo audrų, vargo, likimo skaudaus - medis išmėgintas,
Ar gyveni pagaliau nenaudingai, kaip ant kelio akmuo, per kurį
(kiekvienas važiuoja?!

Taigi, perskaitys-si šias eilutes, pagalvok jų gilia prasmę,
Ir pats atvirai, sąžiningai atsakyk sau į šį klausimėlį!!!

Nykštukų Milžinas - Kun. S.J. Vembrė.

LAIMĖS ŠALTINIA

Jeį paklaustume išminčių, kas yra laimė, tai, jei jis atvirai ir nuoširdžiai kalbėtų, pasakytų - nežinau. Tiesa, skaitydami ar klausydami išminčių kalbų apie laimę išgirstam įvairiausių apibūrinimų. Bet tie apibūrinimai toli gražu nevienodi. Laimės aptarimas priklauso nuo to, kokiuo požiūriu ją nagrineja aptarimo autorius.

Mistikas sakys, kad laimė tai dvasios giedra, atsieit, laimingas tas, kuris dvasioj patenkintas savo esama butimi. Materialistas laimę aptars, kaip medžiaginės gerovės pilnumą. Pesimistas karčiai nusisypsos dėl tariamos laimės aptarimų, sakýdamas, kad jos nėra ir negali būti, kad visos kalbos apie laimę, yra vien vaikiskos sąjones. Religijos atstovai pasakys, kad yra laimė tik ne šioj žemėj. Čia yra vien kancių ir asarų pakalnė.

Tie visi pareiškimai yra kartu teisingi ir klaidingi. Teisingi dėl to, kad, bent teoriskai suprantant, absoliučios laimės nėra. Iš kitos pusės, laimė juk nėra koks nors vientisas daiktas, kurio kilogramas galėtų žmoniją bei kiekvieną žmogų laimingą padaryti.

Žmonija yra įvairesnė už dangaus žvaigždes ir pievų gėles. Viena gėlė, savo lapais ir žiedais rodo esanti laiminga, nes auga drėgnoj žemėj, kita, kad sausame kalnelyje. Persodink jas ir abi bus nelaimingos. Stai kur jų laimės paslaptis. O kiekvienas žmogus yra sau pasaulis. Pasaulis mazas ir kartu labai didis bei sudėtingas. Todėl ir vienodo laimės masto nustatyti negalima.

Žmonija gyvena ne kažkokiomis atitrauktomis teorijomis, bet labai konkrečiu ir praktisku gyvenimu. Teisybė, žmogaus dvasia nerami, daugianorė, daug siekianti ir mazai prie ko apsistojanti. Bet vis tik ji labai prisitaiko prie savo apvalkalo - kūno. Mens sana in corpore sano - sveika dvasia sveikame kūne. Suklypėliai kūne nebūva patenkinti dvasioj tiek, kiek sveikieji. Tad suprantama, kad kūno gerovė yra viena iš ieskomos laimės saltinių. Paneigti bet kurią žemiską laimę būtų lygu savizudybei. Tada, kai žmogus netenka vilties sulaukti geresnio nei jis turi, prasideda jo merdejimas. Imant dalyką visuomeninė plotmė, reikstų visokios pažangos sustojimą - civilizacijos bei kultūros mirtį.

Net tie, kurie tikį ir skelbia pomirtinio gyvenimo gerovę, visai nebėga nuo tos laimės, kuri galima žemėje. Tai yra labai natūralu ir žmoniska. Kiekvienas, kas gimė protingu žmogumi, tas nuo savo kūdikystės dienų svajoja ir tiki laime. Nesvarbu, kur kas tą laimę mato ir siekia. Jei tik jo troškimai išsipildo, jei tik praktiskai savo likimu yra patenkintas - jau yra suradęs laimę.

Šita prasme apie laimę kalbame ir šiame rašinyje. Jei pasakiškos laimės nėra, tai gyvenimiską laimę žmogus gali surasti, jei jos ieško. Žinoma, jos ieškant neužtenka svajonių, bet reikia rimtų norų, pasitikėjimo, ryztumo ir veiklos.

Kelio į laimę pradžioje būtiniausi draugai - noras ir tikėjimas. Kas ją netiki ir nenori, tas, suprantama, neieško - nuosekliai neranda. Dar daugiau, jei žmogus ir siekia ko, bet nesitiki laimėti, niekada nelaimės. "Kas seja nepasisekimo, neturto mintis, tas niekada nepiaus pasisekimo ir laimės, kaip nepiaus ukininkas kviečių, pasėjęs dirvoje usnis" - sako Šw. Marden'as. Nepasitikėjimas yra toji beprasme nasta, kuri nepakenčiamai sunkeja, kol galiausiai sugniuždina tą, kas ją nesa. Šios naštos kančiny visokeriopai panasus į elgetą, kurio galvosena poetas siaip isreiskia:

"Nežinai, kame nakvosi,
Kur sustosi, nežinai.
Tik ant nugaros tą krepšį
Vilksi, nesi amžinai" (Putinas).

Panašios dvasios žmonėms, kitokių melodijos gyvenime negali būti, kaip tik nusiminėlio gaida: "jau žvaigždė vilties man žibėti nustojo, viskas pasauly man juoda".

Visa laimė, kad bevilčių žmonių yra mažai. Daugiau yra tokių, kurie savo laimę tiki, jos siekia, ją randa. O jų laimėjimais, dažnai, gyvena ir tie, kurie, jų nesitiki ir nesiekia.

Bet laimė pati neatskrenda. Tad neužtenka jos norėti, ją tikėti - reikia darbo. Darbas viską nugalai, o kepti balandžiai patys į burną nelekia - sako žmonių ismintis.

Laimingųjų gyvenimų aprašymai rodo, kad keliai, kuriais pradėjo eiti, nebuvo rožėmis kloti. Atvirkščiai, jie turėjo nugaleti visas kliutis, turėti daug drąsos bei ryztumo. To nepaisydami, jie įrodė, kad yra visa galima, ko rimtai siekiama.

Iš to, kas pasakyta, numanu, kad bendru supratimu, laimė yra ne kas kita, kaip gyvenimiska gerovė. Šios tai laimės žmogus pirmiausia ieško, apie jos šaltinius čia ir bus kalbama.

Tais šaltiniais tenka laikyti sveikata ir turtas.

(BUS DAUGIAU)

PASTABOS

Per penkius karo metus Europoje, visi nuostabiai sekė eiga ir visi tik laukė - kuomet gi tas viskas pasibaigs? Pagaliaus pasibaigė. Alijantai laimėjo. Gegužės 8 d. visi pergyvenom didžiausią entuzijazmą. Džiaugsmu perpildytos minios šoko, dainavo ir demonstravo. Ir, kaip gi ne - juk laimėta, juk sutruskinta baisioji žmonijos pabaisa, juk sutrupinti pagaliaus vergijos panciai...

Ak, kiek džiaugsmo ir vilčių davusioji toji gegužės aštuntoji!

.

Šiandiena, Europos karo pabaigtuvių data, jau nusenusi naujie-
na. Jau turime pilnus San Francisko konferencijos tarimus su naujuoju
carteriu, turime trijų dikių atliktą konferenciją, taipgi turime nuo
karo pabaigos, kelių ilgų mėnesių laiko tarpą.

Skambūs žodžiai, prakilnūs tarimai mus daug nuramina, mums
daug duoda gražių vilčių ir mes trokstame, kad tas viskas taptu grei-
čiausiai tikrove. Kol kas, kiek tai gyvenimas rodo, lietuvių jausmams
lyg kas sakyte sako: ne tau mielas lietuvi tie skambūs žodžiai ir
gražūs tarimai, tu per menkas, kad kas su tavim skaitytus ir tu būsi
kaip ir buvai ziauraus okupanto teriojamas, niekinamas ir zudomas.

.

Kad šių laikų pasaulinėse problemose virtuliuojasi, kažin kas
neaiškus, kad daugeliu atžvilgiu pataikaujama "generalissimo" Stali-
nui, dėl ko ir mūsų Tėvynė turi perkėsti baisias kancias, tai tas
visiems aišku. Vienol reikia suprasti, kad sioji eiga, gal but nėra
blogos valios eiga. Visos klaidos, kurios gal nėra klaidos, bus su
laiku pilnai atitaisytos ir pagerejus pasaulinei situacijai iškils
tiesos galybė iš demokratinių salių ir pasakys: "Lauk kacape iš sve-
timų žemių."

O tas tikrai įvyks. Demokratijos kariauja ne tam, kad koks
diktatorius plesikautu svetimą turtą ir teriotų niekuo neprasikaltu-
sias tautas. Demokratijos kariauja už pilną laisvę visoms tautoms,
ar jos būtų didelės ar mazos.

.

Kad šiuo laiku Lietuvoje yra verdama kažin kokia smala, galima patirti iš to, kad joks korespondentas nei kitokis žmogus ten griestai neįleidžiamas. Gaunami laiskai skamba vis su ta pacia pasakele: naciai buvo didžiausi velniai, o bolševikėliai švenčiausi aniuolai ir aš ar mes tebesam gyvi.

Iš dešimts tūkstančių gyvenančių lietuvių Kanadoje, tokių su "prakeikimais" ir "garbinimais" laiskų yra gavę tik gal keliatas desimčių. Kiti gauti laiskai yra taip apkarpyti, kad net negalima suprasti, kas juos rasė.

Dėl ko gi taip? Dėl ko gi neleidžiama parašyti savo artimiesiems net paprasto laiskucio? Dėl ko neleidžiama pasibėdavoti tų visų vargų ir nelaimių, kurios teko pergyventi baisioje karo audroje? Karas baigtas, tai kame priežastis tos visos cenzūros? Gal į tai atsakys Toronto "L. Balsas", kuris tiek daug žino apie bolševikų rojų Lietuvoje.

.

Pasiškaučius ta Maksvos gizelių laikraštuką, tikrai darosi koku. Apsisarvavę melu, smeistais ir tuscia prapoganda nusigrežę nuo tikrovės, garbina savo brolių, savo tautos budelių ir viskas.

Dėja, genys margas, o pasaulis dar margesnis. Gal kai kam ir pasiseka apdumti akis, kai kam gal ir ant visados, gal kuriems laikinai, bet jau visiems tai niekuomet.

Tegu jie džiaugiasi tuo savo "generalissimo", tegu jie smeičia visus padorius žmones, tegu jie didžiuojasi čekistų žygiais. Jų darbas nebus veltui, o užmokestis gali pilnai būti sis, kad susedus į kiaurą laivą, keliauti į tą žemes rojų, kuri taip atydziai garbina.

Na, "Good Luck" draugučiai!

.

Šiais laikais yra labai papularus žodis - "trys dičkiai". Tie trys dičkiai, tai dvi demokratines valstijos su žmonių rinkta valdzia ir viena, su, per revoliuciją išibrovusiu diktatorium.

Šiuo laiku, kaip laikraščiuose buvo tilpe, tai JAV gimė kiti "trys dičkiai". Istorija tokia: - vienam tigry savininkui, tigre pagimde tris tigriukus, kuriuos tuojaus pakrikštijo "Truman", "Churchill" ir "Stalin" vardais. Ši "dideli" įvyki, laikraščių reporteriai plačiai aprase ir paveikslus patalpino į keliata laikraščių bei žurnalų.

Prieš karą Lietuvoje, beveik visi žydai turėjo po "Hitlerį", o Vokietijoje, vokiečiai po "Staliną". Tai buvo sunų vardai. JAV tokių komedijų nebuvo girdėt, o dar ypatingai, kad lyginti garbingus žmonių rinktus vadus, su diktatorium, tai jau tustybe.

.

12.

Mūsų šalies, o taip pat ir kitų kraštų didžioji spauda nesisiekia "brangaus" popierio aprasyti menkniekių, o neliečia, daugely atveju, svarbių klausimų. Šiandien mažai kur matome teisingai aprasoma Pabaltio kraštų likimą. Šiandien, labai mažai diskutuojama, apie būsimąjį pasaulį, apie nepriklausomas valstijas, jų rubežius ir t.t.

Vienok šis dalykas reikia suprasti visai kitaip. Matant kokius epetitus turi Stalinas ir demokratijų bedos su Japonija, neleidia daug ko atvirai kalbėti. Kaip tik bus apsidirbta su Japonija, na tuomet, bus kitokia istorija!

Lietuvos nepriklausomybės klausimas niekuomet nebus apleistas. Ta mums daugeliu atveju yra užtikrinę didieji Kanados, JAV ir kitų kraštų pareigūnai. Ta mums yra užtikrinęs velionis Rooseveltas ir visa eilė Amerikos senatorių.

.

Buvęs J.A. Valstijų užsienio reikalų sekretorius (ministeris) E. Stettinius, o dabar atstovaujantis Amerika prie sukurtos pasaulinės taikai palaikyti organizacijos, atsakydamas į Montrealo Lietuvių Tarybos siųstą rezoliuciją į San Francisco per Gerb. Generalinį Konsulą G.L.P. Grant-Suttie sako:

- Dear Friends,

Thank you for your recent communication regarding Lithuania. I appreciate this expression of your views.

Sincerely yours,

E. Stettinius Jr. (Parašas)

Chairman
United States Delegation.

.

Kad teisybės ranka padės išsivaduoti mūsų tėvynei iš kruvinos priespaudos nagų, netenka abejojoti. Bet mes tik tuo neprivalom tenkintis. Musų, kaip tos tautos istikimų vaikų amžina pareiga paliks, kaip buvusi: budėti, belsti, maldauti, dirbti ir kovoti.

Šalin! visoki išgamos, parsidavėliai, svetimų kraštų agentai ir tamsūnai iš mūsų tarpo.

.

(LAIC. Žinių santrauka)

NEW YORK

Pranešdamas, kad apie 300,000 lietuvių yra buvusios Vokietijos žemėse, "New Leader" reiskia susirūpinimą dėl jų likimo, ypač tų, kurie yra Sovietų okupuotose srityse. Laikraščio pranešimu bolševikų tarnautojai, surasdami lietuvius, kuriuos jie laiko sovietų pilieciais, siunčia juos į Rytus. Vien iš Rytų Prusijos eina išsiusta apie 50,000 lietuvių - "Yra pagrindo prisibijoti," - pastebi laikrastis - "kad daug nekaltų žmonių bus apskelbti pro-naciais ir pasmerkti likviduoti."

"New Leader" laikraščio informacijomis, apie 83,000 lietuvių neseniai iš rytinių Lietuvos sričių išvesta į Sovietų Rusiją priverstiniais darbams.

Britų-Amerikiečių okupuotose dalyse lietuvių padėtis yra daug geresnė. Čia yra suorganizuota Lietuvių Sąjunga su centru Wuerzburgėje, kuri tarpininkauja tarpe sąjungininkų vadovybės ir tremime atsidurusių lietuvių.

Pabėgėlių Buklė Švedijoje.

Švedų vyriausybė, kaip praneša "The American-Swedish News Exchange", pavedė oficialinei svetimsalių komisijai paingarmuoti pabėgėlius iš Baltijos Valstybių, dabar esančių Švedijoje, kad jiems, jei jie norės, bus leidžiama grįsti į savo gimtuosius kraštus. Kelionės išlaidos bus parūpintos. Nors toksai grįžimas Švedų vyriausybės esamas pageidaujamas, tačiau niekas nebūsimas verčiamas grįsti. Toliau, pabėgėliai buvo paingarmuoti, kad Švedijoje jiems nebūsimanti leidžiama jokia politinė prapoganda.

Iš tos žinėlės aiškėja, kad nežiūrint sovietų spaudimo, švedai, nors ir priversti imtis kai kurių priemonių, vis dėl to pagerbia pabėgėlių teises į prieglaudą.

Reikalauja gražinti laivelius.

Kaip žinoma, keli šimtai lietuvių, gyvybes begelbėdami, per reitais metais surado prieglaudą Švedijoje. Švedija jie pasieke zvejybiniais laiveliais. Kaip praneša mūsų Stokholmo korespondentas, dabar rusai reikalauja tuos laivelius gražinti atgal kaipo "Sovietinės Lietuvos" turta.

Raudonoji vėliava... ant visos žemės...

Sovietai Lietuvoje dalį ūkininkų buvo suvarę į vadinamą "visuotinį ūkininkų kongresą". To "kongreso" Stalinui prisiustame laisvę vienoje vietoje sakoma, kad raudonoji armija išpildys įsakymą "iškelti pergales vėliavą ant visos žemės".

Žinant, kad viešų suvažiavimų rezoliucijos Sovietuose yra ikvepiamos komunistų partijos žmonių, ir žinant, kad sovietų kontrliuojamoj spaudoj tępraleidžiama tik tos informacijos, kurios sutinka su bolševikų linija, ši žinėlė įgyja ypatingesnės prasmės ir atskleidžia komunistų siekimą.

25 metai nuo Lietuvos taikos sutarties su Rusija.

Liepos 12 diena, sueina 25 metai, kaip Lietuva pasirašė taikos sutartį su Sovietais. Toje sutartyje Rusija pasirašė šį išipareigojimą: "Rusija be atodairių pripažįsta Lietuvos valstybės savarankiskumą ir nepriklausomybę su visomis iš tokio pripažinimo einančiomis juridinėmis sekmėmis ir gera valia visiems amžiams atsisako nuo visų Rusijos suvereniteto teisių, kurių ji yra turėjusi Lietuvių tautos ir jos teritorijos atžvilgiu."

Velesnėse sutartise Sovietų Rusija pakartotinai patvirtino šios 1920 met. sutarties galiojimą, o 1939 m. spalio 31 d. Malotovas prieš Aukščiausią Sovietų prezidiumą iškilmingai pareiškė:

"Mes esame nusistatę skrupulatiškai ir griežtai laikytis sutarčių... ir pareiškiame, kad visos skelbiamos nesamones apie savietinimą Pabaltijos kraštų yra tik padaras mūsų bendrų priešų ir visų priešsovietinių pravokatorių".

25 metų sukaktis nuo tų iškilmingų Rusijos išipareigojimų Lietuvos laisvės atžvilgių yra dar viena proga atkreipti žmonijos dėmesį į sunkią Lietuvos priespaudą sovietų okupacijoje ir į teisingus lietuvių tautos laisvės siekimus.

Sovchozai ir rekvizicijos Lietuvoje.

Sovietų Rusijos oficiozas "Izviestija", Nr. 50 praneša, kad jau iki š. m. kovo 1 d. Lietuvoje buvo įsteigti 104 sovchozai, tai yra bendri valstybiniai komunistiniai dvarai. Lietuviai džiaugėsi nepriklausomybės metu pasidarys savaraimiais ūkininkais, dabar gi vėl grąžinama dvarų gadyne, taip lietuvių slegusi baudžiavos metu, tik tas skirtumas, kad vietoje ponų, dabar ponais komisarai.

Tame pat laikraštyje pranešama, kad praeitais metais uždėtosios rekvizicijas grūdų, bulvių, mėsos ir pieno iš Lietuvos ūkininkų jau išieskota.

Galima suprasti, kiek sunkumų tas sudarė Lietuvos ūkininkams, nacių okupacijos, karo ir kitų sunkumų išvargintiems.

Sovietizacija Lietuvoje.

Maksvos oficiozas "Izviestija" Nr. 93 praneša, kad Lietuvos Valstybės leidykla jau išspausdino Stalino raštus "Apie Leniną", "Apie Leninizmo Pagrindus", "Apie Dialektinį ir Istorinį Materializmą"; taipgi išleistas Stalino gyvenimo aprašymas lietuvių kalba. Okupacinė-sovietų vadovybė Lietuvoje verčia lietuvius savomis lėšomis panaudoti savas leidyklas, gaminti prapogandinę sovietinę-komunistinę litereturą. Tokių raštų dabar daugiausiai ir spausdinama Lietuvoje.

To paties laikraščio Nr. 50 idėtas pranešimas apie padėti Lietuvoje, kuriame pabrėžiama, kad ten viskas tvarkoma pagal komunistų partijos nutarimus.

Penki Metai Nuo Baisios Areštų Nakties Lietuvoje.

Vienu iš pirmųjų sovietų valdžios rūpesčių Lietuvoje dar pirmosios (1940 m.) okupacijos metu, buvo likviduoti patrijotines lietuvių visuomenės vadus. Nakti iš liepos 11 - 12 d. Lietuvoje pagal iš anksto paruoštą planą, buvo praveisti masiniai areštai, kurių metu buvo suimta apie 2,500 asmenų, priklausiusių įvairioms Lietuvos pilietinėms grupėms. Tai buvo pirmas sovietų pasirengimas rinkimams į "liaudies seimą". Po to seke uždarymas visų nekomunistinių organizacijų ir kiti prievartos veiksmai.

Simonaitis Laisvas.

Amerikos kariuomenės okupuotoje Vokietijoje atsirado Erdmonas Simonaitis, žinomas Mazosios Lietuvos veikėjas ir pirmasis Klaipėdos krasto sukilėlių Direktorijos pirmininkas.

Iki amerikiečių atvykimo, Simonaitis buvo vokiečių kalinamas koncentracijos stovyklose.

ŽINELĖS IŠ LIETUVOS

NEW YORK (LAIC)- Ūkininkai Lietuvoje gurguolėmis turi vežti rekvizuojamus grūdus.

- Sprogdindami Radviliškio bažnyčią vokiečiai užmušė keletą besimeldžiančių moterų.

- Rytprusuose, Bishofsteine, vokiečiai sušaudė 42 lietuvius.

TORONTO ŽINIOS

IŠ "DAINOS" GRUPĖS VEIKIMO

Birželio 29 dieną, dainietės turėjo susirinkimą pas grupės sekretorę, Stasę Batkienę. Narių prisirinko pusėtinai ir susirinkimas praėjo smagiai.

Sekretorė raportavo apie perdavimą "Dainos" grupės aukas, Toronto Vaikų Ligoninei, sumoje 16 dol., kuri buvo kaip pelnas iš Motinos Dienos, suruostos programos. Pasikalbėta dėl ruosimo seimyniskos geguzinės ir nutarta ruosti rugpiuocio mėn., dėl tikrės datos, bus pasitarta, liepos mėn. susirinkime.

Kadangi aukščiau minėtas parengimas ne perdideli pelną davė, tai anksčiau manytas padalinimas dviejų ligoninių naudai - atpuole, pasiliko tik vienai, t.y. Vaikų Ligoninei, o Džiuvos Sanatorijai, geguzinės pelnas bus skiriamas. Tokiu būdu, pažadas, vis vien bus išlaikytas.

Pabaigoj susirinkimo, buvo prisiminta apie jaunametę "Dainos" narę, Lydiją Griskaite, kurios sveikata neleisdžia, siuo tarpu su mumis susirinkimuose dalyvauti ir kuri randasi poilsio namuose, toliau už miesto. Kad padaryti Lydijai kiek nors malonumo, narės tuojaus sudovanojo \$3.00 ir pavedė Genovaitei Yokubynaitei, kad prie gražios atvirutės, dovanelę pasiųstų.

Šiame susirinkime, turėjome laimės, susilaukti net trijų naujų narių, jomis buvo: Marija Šimonienė, Elzbieta Sultonienė ir O. Vaitkevičienė. Tikrai malonu, kad mūsų "Dainos" seimyna taip auga.

Sekantis susirinkimas, įvyks liepos 27 d., 8 val. vakare, pas narę Zosę Stankienę, 3 Burlington.

V A I Š Ė S

Po susirinkimo, šeimininkė St. Batkienė, su pagalbininkėmis, savo dukrele Rūta ir Alyna Užemeckaitė, nares gražai pavaišino, bet už vis maloniausė buvo, tai pasėdėti ir pasigrozėti, nepaprastai gražiu p.p. Batkų, rožių daržu, o tos rozės, kaip tik pabaigoj birželio mėnesio ir zydi gražiausė ir gausiausė. Dėkojame Batkams už malonų priėmimą.

MŪSŲ DŽIAUGSMAS IR PASIDIDŽIAVIMAS

Mes torontietės moterys, džiaugiamės "Dainos" grupės gyvavimu ir jos kad ir nedideliais, bet dažnai nuveiktais, gražiais darbais.

Mes ypatingai džiaugiamės, turėdamos mūsų grupėje, daug gabių ir gerų jaunų mergaičių, jos ne tik lankosi mūsų menasiniuose susirinkimuose, bet jos visad stengiasi būti naudingomis, mandagiomis ir bendrai paėmus, geromis mergaitėmis.

Šiuo kartu, noriu ir laikau sau ne tik už malonumą bet ir didžiūdamas pasakyti, kad tos mūsų jaunuolės ir mokykloje pirmą eilę pasizymi. Štai ši pavasari, Jonė Grinskaitė baigė mokyklą su garbės atžymejimu; Rūta Batkiutė, trečius aukštesnės mok. metus, su garbės atžymejimu; o Birutė Indrelėytė, baigė pradinę mokyklą netik su garbės atžymejimu, bet ir su aukso medaliu! Na ar mes neturim pagrindo džiaugtis mūsų jaunomis naremis? Mes džiaugiamės ir linkim joms gražiausios ateities, kad ir toliaus, jų pastangos, atneštų džiaugsmo, pasitenkinimo ir naudos joms, jų tėveliams ir žmonijai.

Dar noriu priminti Alyną Užemeckaitę, kuriai kad ir nepasisekė gauti garbės atžymejimą bet trečiuosius metus aukštesnės mok. ji baigė pasekmingai ir apart to, ji daug laiko pasvencia muzikai. Studijuoja piano ir kartu, per istisą praeitą sezoną, ji okomponavo ne tik savo mamytės Zosės Užemeckienės dainuojamoms dainoms, bet taipgi visam chorui. Ir ji dar tik 16 metų amžiaus.

Čia suminėjau tik kelias mūsų jaunuolės nares, o jų mes turime daug daugiau, bet apie kitas, kitą kartą.

LAIMĖS NUOSAVUOS NAMUOS

Torontiečiai lietuviai, keliais pastaraisiais metais išigijo daug ir gražių namų. Kad nereiktų bastytis nuo vieno miesto kampo į kitą benuomuoiant - veik kiekviena lietuvių šeima, nutarė išigyti savą pastogę. Iš paskiausė išitaisiusių, yra p.p. Dervinų šeima. Jiems pasitaikė gražus, ant kalnelio namas, o kaip pridejo triuso kad išitaisyt sulig savo skonio, tai dygubai pagrazino ir dabar nors ir pavargę, bet tikiu kad labai džiaugiasi savo namais. Linkiu jiems laimės ir pasisekimo.

V I E Š N I O S

Šia vasara, Torontą aplanko daug svečių. Čia noriu prisiminti apie Elena Kidziene, kuri kada tai buvo torontietė, bet prieš ketveris metus, persikėlė su vyru ir sūnum Algirdu į J. Valstijas Elizabeth, N.J. Pasiilgusi savo sesutes ir jos šeimos - Jusky, atvyko juos aplankyti, pasisvečiuoti ir kartu, pasimatyti su Toronto moterimis, su kuriomis Elena kartu veikdavo draugijose. Šia proga, ji sukvieta gražų būrį moterų liepos 14 dienos vakare ir labai gražiai pavaisino, pamylejo. Visoms dalyvavusioms, buvo tikrai malonu su Elenute pasimatyti, pajuokauti, padainuoti ir t.t. Malonaus jai svečiamosi.

K I T A V I E Š N I A

Chicagietė Juzė Rašinskienė, žinoma lietuvių spaudai kaip poete, viena Toronte pas Yokubynus ir kitus lietuvius, taipgi lankysis ir Hamiltone. Amerikiečiams Torontas labai patinka, ypač jų dėmesį atkreipia J. Valstijų vėliavos plėvesavimas sale Kanados. Esą jie niekuomet nesitikėjo, kad kanadiečiai jaučia tokį artimą draugiskumą prie amerikiečių. Tai tiek tuo tarpu.

M. F. Yokubynienė.

L I E T U V I S G Y D Y T O J A S

Ištikus bet kokiai ligai, kreipkitės pas savo tautietį.

Dr. E. ANDRIUKAITI, P.S. & M.D.

Jo ofisas randasi:
2552 Rouen St. kampas
Frontenac Street
TEL. FR. - 9265

Namu Telefonas:
AM. - 9324.

MONTREALO

ŽINIOS

ŠV. ONOS MOTERŲ DR-JOS 35 METŲ JUBILIEJUS.

Liepos 29 d. Šv. Onos moterų draugija, iškilmingai paminėjo 35 metų sukaktį, nuo šios d-jos įsikurimo. Įskilmes buvo pradėtos bažnyčioje su pamaldomis, o po to visos narės nuėjo į svetainę, kur turėjo iškilmingus pusryčius.

Draugija buvo įkurta 1910 metais. Dabartinė pirmininkė Domicelė Girdauskienė yra šios draugijos ilgametė pirmininkė, kuri ypatingai gerai sugeba vesti visus reikalus ir palaikyti draugiją geram stovyje.

IŠ K.L.T. VEIKLOS

Liepos 29 d. pirmininko K. Jasučio namuose įvyko platus tarybičių pasitarimas. Dalyvaujant didokam skaičiui lietuviškos veiklos pritareju, nutarta ruostis keliatai parengimų, kurie tures įvykti greitoje ateityje.

Taipgi nutarta pasikviesti bent kurį kalbėtoją, kuris yra dalyvavęs San Francisko konferencijoje.

VYT. KLIUBO CHORAS GRAŽIAI PIKNIKAVO

Liepos 29 diena, Kliubo "AIDO" choras turėjo savo išvažiavimą į St. Eustache maudynes. Minimos maudynės randasi apie 20 mylių nuo Montrealo, todėl visi dainininkai savo kelionę atliko traukiniu.

Tai jau kelinti metai iš eilės, kaip Kliubo choristai rengia savo piknikus mincotoje vietoje.

.

SAUGOKITĖS VAGIŲ

Šiuo laiku, labai tankiai pasitaiko, kad niekam nesant namuose, įsibrauna vagiliai ir pridaro daug žalos.

Liepos 17 dieną, nežinomi vagiliai buvo įsibrovę į Baltrušaičių namus, išvartę, išdraskę visas pakampes išsidangino išnesdami laikrodėlius, pinigais ir kitas brangenybes.

.

JUOZAS KILIMONIS ATIDARĖ SIUVYKLĄ

Žinomas Montrealo lietuvių visuomenės darbuotojas Juozas Kilimonis įrengė didelę ir su visais moderniais įrengimais, kriaučių dirbtuvę. Pas jį yra daroma visokios rūšies ir veliausių madų drapanos, kaip vyriškiams, taip moteriškams.

Jeigu kas nori išigyti gerą rubą ir su prieinama kaina, kreipkitės pas Kilimonį, kuris visiems patarnaus gerai ir sąžiningai.

Siuvyklos adresas:

5162 - 64 Verdun Ave.,
Tel. York 8493. Namų Tel. York 5672.

STATOSI GERA NAMA

Ant Sherbrooke ir Frontenac gatvių kampo, p. Skinkis statosi gražų ir vertingą namą.

Tai bene bus pirmutinis lietuvis, kuris pasistatys savo buvainę ant Sherbrooke gatvės.

.

V E S T U V I Ų V A R P A I . . .

Birželio 16 diena, susirišo moterystės ryšiu Jonas Jakubauskas su panele Davis Rosebud. Jaunasis yra montrealiečiams gerai pažystamų pp. Jakubausku sūnus ir brolis mūsų kalonijos pasižymėjusios pijanistės - studentės Anelės Jakubauskiutės.

- Birželio 30 d. susituokė Jonas Savickas su panele Anele Tere-sevičiute. Kadangi jaunieji yra papuliarius tarpe montrealiečių, tai jų vestuvių pamatyti, buvo susirinkę didokas skaicius žmonių. Jų vestuvių puota įvyko gražioje svetainėje, dalyvaujant daugybei draugų, giminių ir šiaip kviestų svečių.

Panelė Tere-sevičiutė buvo darbšti bažnytinio choro narė.

- Liepos 6 d. susituokė moterystės ryšiu Saliamonas Čekauskas su panele Kazlauskiute.

- Liepos 14 d. susituokė Marijona Klengauskiutė-Vaitkuvienė su Jonu Rugienium.

Ponia Rugenienė yra muziko Žižiuno uošvė ir buvusio didelio Vytauto Kliubo darbuotojo Antano Vaitkaus motina.

- Liepos 19 d. susirišo moterystės ryšiu panelė Ona Girdauskiutė su Harry Clifford.

Visiems jaunavedžiams linkime visokiausią laimę, jų gražiame gyvenime.

- - - - -

G A R N Y S A P L A N K Ė

Juozas ir Jeannine Vaškeliai, liepos 18 d. pakrikštijo savo naujagimį sūnelį Juozu-Antanu-Petru vardais.

- Pranas ir Antanina Ilgunai, liepos 22d. pakrikštijo savo dukrele Frances-Annie vardais.

- Antanas ir Albina Juodžiai, liepos 18 d. pakrikštijo dukrele Albina-Lilian vardais.

- William Leggett ir jo žmonelė Ciara Čelkiutė, liepos 1 d. pakrikštijo savo pirmaginę dukrele Lilian-April vardais.

- Juozas ir Marijona Laurinaičiai, gegužės 3 d. pakrikštijo savo dukrele Julia-Isabelle vardais.

22.

- Jonas ir Elzbieta Baršauskai, gegužės mėn. pabaigoje pakriks-
tijo savo vienturtę dukrelę Rita-Adele vardais.

Mūsų jauniešiams tautiečiams linkime geros sveikatelės, laimin-
go ir gražaus gyvenimo.

- - - - -

KADAISE GYVENO MONTREALE

Gal montrealiečiams bus įdomu žinoti, kad žinomas naxis, buvęs
Hitlerio užsienio reikalų ministeris Joachim Von Ribbentrop, kuris jau
yra pakliuvęs į Alijantų bučių ir laukia atskaitos už savo juodus dar-
bus, yra prieš pirmąjį pasaulinį karą gyvenęs Montreale.

Tada jis dirbo už raštininką Molsan banke ant Stanley gatvės.
Vėliau jis dirbo už planų braižytoją (Draughtsman) J.T. & M.P. Davis
kompanijoje, kur gavo dziova ir po to gydėsi į Ste. Agathe. 1913
metais, prieš pat pirmąjį pasaulinį karą, jis vėl atvyko į Kanadą ir
jau turedamas diplomatinę tarnystę.

- - - - -

STATYS DIDŽIULI HOTELI

Montreale, ant kampo Dorchester ir Windsor gatvių, Fordo
Hotelių kompanija planuoja pastatyti 1,000 kambarių viesbutį.

- - - - -

P A J I E Š K O J I M A I

Adelė Mikshis (Barauskaitė) kilusi iš Rokiškio apskrčio.
Seniau gyveno Toronte, Ontario.

- Pranas Balnius, kilęs iš Narusaičių kaimo, Staciunų valšč.
Šiaulių apskrčio.

- Pranas ir Vičas Tirvai ir Pranas Vaivilavičius.

Pajieškantieji, arba žinantieji apie minėtus asmenis prašoma
atsiliepti į "Nepriklausomos Lietuvos" redakciją, kuriems bus suteik-
ta gerbiamos žinios.

"N. Lietuva",
6642 - 3rd. Ave. Rosemont,
Montreal 36, Quebec.

ENGLISH SECTION

EditorAlbert Norkeliunas.

Since the April issue, "Nepriklausoma Lietuva" has included an English section for the benefit of Canadian youths of Lithuanian descent. At that time, I invited those with some literary talent to contribute articles of public interest, but the response has been very dissapointing. Once again I extend an invitation to you on behalf of The Lithuanian League of Canada and of a closer familiarity among the different colonies scattered all over the world to contribute to our journal your articles on any subject of public interest. Your contributions will be greatly appreciated.

We are interested to learn of the progress and activities of our colonies to strenghten the bond of co-operation existing among them and by common effort to establish a strong Lithuanian League in Canada duly representing the Lithuanian immigrants. With united effort we can push back mountains, and make enormous strides in making more secure our own position.

Therefore, readers, do not hesitate. Every month present a written account of your local activities so that by placing these accounts alongside one another, we will have one clear picture of what is going in our diverse colonies.

Laugh Your Blues Away

A well-meaning old lady was advising her nephew of the medicinal value of water.

"When you drink lots of water you don't become stiff in the joints," she reminded him.

He refused to dilute his answer, "Yes, Auntie, but most joints don't serve water."

NEWS OF THE LITHUANIAN YOUTH CLUB.

A standing executive committee was elected at the last general meeting of the K.L.S. Youth Club. The new officers of the club are:

Albert Kendaris	-	President
Albert Norkeliunas	-	Vice President
Nellie Dainis	-	Secretary
Johnny Ramanauskas	-	Treasurer
Tony Rekštis	-	Publ. Manager.

Helen Waiswell and Julie Leknickas were elected to head the activities of the Social Committee.

To date we have (30) thirty members in the club, and over \$50.00 in the bank.

We would be very pleased to see more new members joining up.

"Your cough sounds much better this morning," said the doctor in a complimentary tone.

"Why couldn't it?" rasped the disgusted patient. "I've been practicing all night."

The lady of the house refused to give the tramp a handout. "But," she said, "the farmer down the road a piece is short of labor. Why don't you go down and see him and maybe he will give you a job as his righthand man."

"Shucks," said the tramp, snapping his fingers in disappointment, "I'm left-handed."

ALp(LKA)2828

1945, №. 37-38

LKA